

Cal Cases

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Cal Cases. Clot del Tufau. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al Clot del Tufau, és la primera casa que trobem al iniciar el camí des de la Farinera.

Coordenades:

Latitud: 41.66521
Longitud: 1.84457
UTM Est (X): 403809
UTM Nord (Y): 4613251

Classificació

Número de fitxa 08262-31
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIV-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Tot i que el pis està rehabilitat i s'utilitza com a habitatge, la planta baixa de la casa i l'estructura general es troba en un estat regular. Actualment s'està rehabilitant.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Institut Català del Sòl. C/ Còrsega, 289. 08008 BARCELONA
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía / OPC
Data de registre de la fitxa: dc., 04/08/2004 - 02:00

Descripció

Cal Cases és un mas fruit de diferents ampliacions en diferents etapes històriques. És una casa de planta, pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana principal que s'obre a llevant. El cos principal té tres crugies perpendiculars a la façana: a la central dona la porta principal allindada, mentre que la de la dreta és un dels cellers i és cobert amb volta de canó de pedra a la que s'obren dues boixes de dues tines que estaven adossades a la paret de tramuntana. Per la banda de tramuntana, a més de les antigues tines que formaven part de l'estructura de la casa, es va afegir al segle XVIII un cos amb forma de torre, de planta, pis i golfes, també amb teulada a doble vessant amb carener paral·lel a la façana que s'obre a llevant i a continuació de la del cos principal de la casa, i que ocupa només la meitat de la casa. La finestra del pis d'aquest cos té una inscripció amb la data 1746 i un crismó al mig. Les dues tines que formaven part de l'estructura de la casa actualment no existeixen, una s'ha convertit en la entrada nova al pis i l'altre en un bany. Cal destacar que l'escala principal que portava de la planta baixa al pis està tapiada i actualment no existeix. A la façana de ponent, per on s'accedeix al pis habitat, hi ha una altra tina exempta que destaca per la seva estructura. Es troba dins una construcció de planta quadrada coberta amb teulada a doble vessant i amb cúpula de canó de pedra cobrint l'interior. La tina és circular folrada amb rajoles de ceràmica vermelloses. La boixa dona a un cobert que es troba adossat a aquesta i al que darrerament s'ha tret la teulada. Davant de la façana sud es va afegir més tard una eixida que suporta la meitat de llevant sobre una volta de canó.

Observacions:

Tenia tres tines, de les quals es conserva una.

Història

La primera notícia històrica d'aquest mas la tenim l'any 1342 quan el pagès Ramon Cases és redimit (MARTIN, 1987). També surt al fogatge de 1553, Joan Cases (IGLÉSIES, 1979). La següent datació la trobem en la mateixa casa, en la llinda amb la data 1746, i que possiblement en marqui la data de la reconstrucció del mas. A l'Amillament de 1865 (AMSVC) el mas tenia 12 parcers i era propietat de Jaime Pla, essent un dels masos importants del Clot del Tufau junt a cal Fiter i cal Fabrés. Es va convertir en una masoveria del mas Pla de Castellgalí ja que, molt probablement els Pla s'emparentessin amb els Cases quedant aquesta com una masoveria. Amb això deduïm que l'origen de la casa és medieval, tot i que probablement fou abandonada al segle XVII quedant pràcticament derruïda; el segle XVIII es torna a reconstruir i es fan les tres tines, vivint l'època de màxim apogeu al segle XIX amb l'explotació de la vinya. A l'entorn de la casa hi ha un important nombre de barraques de vinya que demostren aquesta explotació del medi.

Bibliografia

IGLÉSIES, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona.
MARTÍN, R. I altres (1987). Sant Vicenç de Castellet. A Història del Bages. Vol. II. Ed. Parcir. Manresa. Pàgs. 429-456).

